

BRODAWCZYK (2) *sb m*

N sg brodawczyk (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Człowiek mający brodawki, pokryty brodawkami; verrucosus Murm, BartBydg (2) : Verrucosus.
Brodawczik. *Murm* 74; *Verrucosus*, brodawczyk *BartBydg* 168b.

BZ